

Registered Charity
 in the UK
 Reg No: 1145407

نېک ملگری غواړي که بد ملگری؟

رسول الله ﷺ فرمائي: د نېک ملگری مثال داسې دی، لکه د عطر پلورنکي او د بد ملگری مثال د بتي تازه کوونکي (اهنگر) دی، عطار خو به تاته د خوشبو ډالی درکړي، يابه ته ورڅخه عطر واخلي او يابه ترې بېلکي بوي حس کړي، خو اهنگر به يا ستا جامې وسوځوي او يا به بد بوی ترې محسوس کړي. صحيح البخاری

مخ
 ۲

آيا اسلام بايد له زمانې سره سم عصري او نوی شي؟

صفحه
 ۶

مسلمان بودن یعنی چه؟

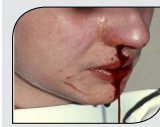
صفحه
 ۳

آيا گاهی از اولاد خود پرسیده ايد وقت خود را در چه ميگذرانند؟

صفحه
 ۴

خون بینی و يا Epistaxis

مخ
 ۵

د کاميابې کورنۍ مهمې ځانگړتياوې

مخ
 ۶

ESTABLISHING ZAKAT

مخ
 ۷

Finding the Truth

سرمقاله

محمدي امت پر نورو غوره امت دی!

الله جل جلاله اسلامي امت ته پر نورو امتونو په دنيا کې غوره والی ورکړی دی، ځکه چې په دې امت الله تعالی پر ځمکه الهي شریعت پوره کړ او خپل دین یې کامل کړ، او د ټول بشریت لپاره یې غوره وگرځاوه. او په دې اړه الله جل جلاله خپله شاهدي ورکړې ده چې دا امت د خیر او غوره امت دی، الله تعالی فرمائي: **كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ [آل عمران/۱۱۰]** ژباړه: اوس په نړۍ کې هغه غوره ډله تاسې یاست چې د انسانانو د لارښودنې او اصلاح له پاره مینځ ته راوړل شوېده تاسې د نیکۍ امر کوئ او له بدیو منعه کوئ، او پر الله ایمان لرئ. او امام احمد رحمه الله په خپل مسند کې یو حدیث نقل کړی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمائي: **«وَجُعِلَتْ أُمَّتِي خَيْرَ الْأُمَّةِ»** او زما امت د ټولو امتونو غوره وگرځول شول. همدا راز الله جل جلاله د دې امت رسول (محمد ﷺ) د ټولې نړۍ لپاره او نړۍ والو لپاره د رحمت په توګه غوره کړی. د دې غوره والي او خیر ځنې غوښتنې دي چې محمدي امت یې باید ولري او ځنې مسؤولیتونو دي چې هغه باید تر سره کړي، چې د غوره والي مقام ته ورسېږي، لکه څنګه چې په پورته آیت کې ورته اشاره شوې ده چې باید د نورو انسانانو د اصلاح او لارښوونې لپاره کار وکړي، په نړۍ کې د عدل او انصاف لپاره مټې راوغواړي او د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا صفت خپل کړي، چې عايشه رضي الله عنها فرمائي: **«كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ الْقُرْآنَ»** [رواه مسلم] او د رسول الله ﷺ اخلاق قرآن ؤ. نو کله چې مسلمان قرآني اخلاق خپل کړي، نو بیا د غوره والي مقام ته رسېږي. محمدي امت باید په ټولنه کې یوه فعاله برخه وي، نه دا چې د نورو د اوږو بار او له مسؤولیتونو تېښتېدونکی وي. د خیر بله نښه داده چې د اسلامي امت غړی باید نورو ته ګټه او خیر ورسوي، له خپلې کورنۍ نیولې، تر کلي، خپلوانو، هېوادوالو او ټول امت ته د خیر رسوونې هڅه وکړي، لکه چې رسول صلی الله علیه وسلم فرمائي: **«أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ اللَّهُ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ»** الله ته خوښ کس هغه دی چې نورو خلکو ته یې ګټه رسېږي. نو مسلمان ته په کار ده چې له ځان نه ګټور انسان جوړ کړي، خپل مسؤولیتونه په ښه توګه ادا کړي او همیشه د خیر پر لور بلنه او له بدۍ څخه ژغوره خپله دنده وگرځوي، ترڅو د خیر امت غړی شي او د رسول الله ﷺ د امت غوره نماینده شي.

آیا اسلام باید له زمانی سره سم عصري او نوی شی؟

په اسلام کې د تجدید دروازې د تل لپاره پرانستې دي او د تاریخ په اوږدو کې د دغه دین مخلصو بچیانو وخت تر بله دغه ستر کار سرته رسولی دی، خو په اسلام کې د تجدید لپاره هیڅ ځای نشته، پخوا هم کله چې دغه ډول تجدید سر راپورته کړی دی مسلمانانو یې په کلکه مقابله کړې ده، او د تل لپاره دغه ډول تخریبی هڅه د ملت د عامې رایې سره د ټکر په نتیجه کې له منځه تللې ده. او نن هم تر ټولو ستر کشمکش همدا د تجدید او تجدید تر منځ دی. زموږ تیر تاریخ د دې خبرې گواه دی چې نه پخوا د متجددینو لپاره په دین کې کوم تعدیل او تغییر رامنځ ته شوی دی او نه هم نن دغه کار شونی دی. هیڅوک دا واک نلري چې د زمانې د غوښتنو په نامه د اسلام اصل بدل کړي، په دې اړه چې د اکبر پاچا د کوشنونو څه انجام و، هماغه پایله نننئو متجددینو سترگې په لار ده. د تاریخ په اوږدو کې که چیرې چا د زور او جبر له لارې په دین کې تحریف کړې او هغه یې مسخ کړی دی، د مسلمانانو اجتماعي ضمیر نه هغه پخوا منلی دی او نه یې نن منلی شي. د دې دین د ساتنې ضمانت الله تعالی کړی دی، او د حفاظت لپاره یې مناسبې لارې چارې هم ایښي دي.

انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون
مونږ دغه کتاب رانازل کړی دی او مونږ یې ساتونکي یو.
اسلام او نوی عصر له کتاب څخه

اسلامي بصیرت او پوهې پر اساس د قرآن او سنتو په رڼا کې شرعي احکام بیان کړي، چې په دې اړه له ټولو هغو وسایلو او زیرمو څخه کار واخیستل شی چې الله تعالی د انسان په اختیار کې ورکړي دي. د تجدید له لارې په هره زمانه کې د اسلامي تعلیماتو او د ژوندانه د بهیر تر منځ یو ډول زور تړاو او رابطه رامنځ ته کیږي چې په دې سره انساني ژوند د اسلام په جاده روانیږي، دلته د مخلصانه اجتهاد له لارې د نویو مسایلو او ستونزو لپاره د حل لارې رابوښتل کیږي او بل پلو ته دین هم په خپل اصلي رنگ او بڼه پاتې کیږي. تجدید بیا د دې په مقابل کې هغه هڅه ده چې د زمانې د غوښتنو په نامه په خپله د دین اصلي بڼه بدله کړل شي، دلته هم د دین او ژوند تر منځ یو ډول تړاو رامنځ ته کیږي، خو هغه د اسلام په چوکاټ کې نه، بلکې په کوم بل دین یا ازم کې کیدای شي. هلته بیا داسې نه کیږي چې اسلام اصل او اساس شي او زمانه د هغه سره سمه بدله شي، بلکې هماغه د عصر او زمانې تمدن او تهذیب د یو اصل په توگه ومنل شي، او هڅه کیږي چې اسلام د هغه سره سم تغییر او تبدیل کړل شي. د دې تگلارې پر اساس که چیرې مسلمانانو ته دا واک وسپارل شي چې د زمانې د غوښتنو سره سم وخت تربله د اسلام اصلي بڼه تغییر کړي، په دې صورت کې خو د وخت په تیریدو سره د اسلام هیڅ نوم او نښان هم نشي پاتې کیدی.

دا خو سمه ده چې د الله تعالی دین یو ثابت دین دی او یوازې د زمانې د بدلیدلو پر اساس په کې بدلون نه راځی، خو بل پلو ته دا هم ناسم تصوری چې گوندې اسلام د زمانې بدلون او اوښتون هیڅ په پام کې نه نیسي. د اسلام تگلاره دا ده چې د هدایت او گمراهۍ اساسات او بنسټونه ترسیم کړي او انسان ته په خپل فردي او ټولنیز ژوند کې هغه حدود او پولې وروښي چې له لارې یې انسان په سمه او نیغه لاره تللی شي، پاتې شوې جزیی او مهالنۍ چارې چې په کې د شریعت د بنسټیزو اصولو په رڼا کې وخت تری بدلون او تغییر راتلی شي او شریعت د دې خبرې اجازه ورکړې ده. دغه کار د اجتهاد له لارې سرته رسېږي او له همدې لارې په دیني نظام کې د خوځښت او پرمختگ لړۍ د تل لپاره پرمخ ځي. د زمانې د تغییراتو او بدلونونو په اړه په اسلامي تاریخ کې دوه ډوله غبرگونونه راڅرگند شوي دي، چې یو ته یې تجدید وایي او بل یې د تجدید په نامه یادېږي.

تجدید دا دی چې د زمانې د بدلونونو او تغییراتو په پام کې ساتلو سره سره د دین اصلي بڼه پرته له کمی او زیاتې څخه وړاندې کړی شي او د خپل عصر او زمانې په ژبه د هماغه اصلي بڼې د اثبات لپاره قوي استدلال وشي، او د تدبیر او اجتهاد له لارې دا هڅه وشي چې دین د ژوند په ټولو اړخونو کې او د خپل عصر په ټولو حالاتو او شرایطو کې تطبیق او نافذ شي. او د نویو پیښو او واقعاتو په اړه د

مسلمان بودن یعنی چه؟

قبل از هر چیز دیگری، باید دقت کنیم زمانی که کلمهٔ مسلمان را بکار می بریم، مطلب ما ازین کلمه چیست؟ آیا انسان از رحم مادر خویش همراه با اسلام به این دنیا می آید؟ آیا انسان فقط به همین علت مسلمان می باشد که فرزند و نواسهٔ یک مسلمان است؟ آیا مسلمان نیز همان گونه به دنیا می آید که فرزند یک برهمن به این دنیا می آید؟ همان گونه که فرزند یک راجپوت مانند پدرش، راجپوت به دنیا می آید و فرزند شودر مانند پدرش شودر به دنیا می آید؟ آیا مسلمان نام یک نسل خاص و یا یک نژاد به خصوصی است؟ مانند آن که یک انگلیس چون در خانهٔ یک انگلیس به دنیا می آید، از نژاد انگلیس است؟ آیا مسلمان فقط به خاطر این که در خانهٔ مسلمان به دنیا آمده است، او نیز مسلمان می باشد؟ هر انسان عاقلی در برابر این سؤال ها فقط یک جواب خواهد داشت که: نه، چنین

چیزی نیست؛ مسلمان نام کدام نژاد و قوم خاصی نیست، بلکه انسان ها بعد از مسلمان شدن و قبول اسلام، داخل اسلام می گردد و اگر اسلام را رها کند و راه دیگری را انتخاب نماید، مسلمان بوده نمی تواند. یک انسان از قوم و نژادی که باشد، هر دین و آئینی که داشته باشد و از هر حیثیت و جایگاه اجتماعی که برخوردار باشد، فقط با قبول اسلام شامل ملت اسلام می گردد. برعکس آن، اگر فردی در خانواده و قوم مسلمان به دنیا می آید ولی اسلام را ترک می کند، از جمع مسلمانان خارج می گردد، از هر قوم و نژادی که باشد. از سخنانی که ارائه گردید، این نکته واضح می گردد که نعمت بزرگ الهی که همانا مسلمان بودن است، یک صفت و ویژگی نژادی نیست که بدون خواست و ارادهٔ ما از پدر و مادر به ارث مانده تا آخر زندگی همراه ما بوده و به هیچ صورت از ما جدا نشود، گرچه هیچ توجهی به آن نداشته باشیم؛ بلکه این نعمتی است که برای حصول آن، اراده و تلاش انسان لازمی است. یعنی اگر انسان ها در راه حصول آن سعی و کوشش نمایند، آنرا حاصل کرده می توانند و اگر درین راه تلاش نکنند، نه تنها این که چیز جدیدی بدست آور ده نمی تواند؛ آنچه را با خود دارد، نیز به مرور زمان از دست می

دهد.
مطلب از اسلام آوردن:
اکنون قدمی قراتر نهاده و می گوئیم: ما بیان کردیم که انسان بعد از اسلام آوردن، مسلمان می شود. حالا این سوال مطرح می شود که: مطلب از اسلام آوردن فقط همین است که شخصی به زبان بگوید که من مسلمان هستم! یا من مسلمان شدم! آیا با گفتن همین کلمه شامل ملت اسلام می گردد؟ آیا مطلب از مسلمان شدن و مسلمان بودن همین است که فقط چند کلمه و جملهٔ عربی را، بدون این که معنای آنرا بدانند، به زبان آورد؟ درست مانند آن که یک برهمن و یک هندو چند کلمه و جملهٔ را به زبان سانسکریت می گوید و شامل بودایزم و هندوئیزم می گردد؟ بدون شک جوابی که هر مسلمان در برابر این سؤال ها ارائه خواهد کرد، این خواهد بود که: مطلب از اسلام آوردن و مسلمان شدن این است که انسان تمام هدایات و فرموده هایی را که رسول الله صلی الله علیه و سلم آورده است، آگانه و با فکر آرام، قلباً قبول کرده و به آن ایمان آورد و مطابق آن عمل کند. یعنی شخصی که چنین تعامل با اسلام را دارند، مسلمان شمرده می شود و کسی که چنین نکند، مسلمان بوده نمی تواند.

آیا گاهی از اولاد خود پرسیده اید وقت خود را در چه میگذرانند؟

از کتاب: ارزش وقت نزد علمای اسلامی

واقف شدم بر مقاله‌ای که از استاد احمد مصری است که در سال ۱۳۷۳ درگذشته است. او در کتابش «فیض الخاطر» تحت عنوان «اوقات الفراغ» مقاله‌ای دارد که نظرم بر این شد تا در خاتمه‌ی این کتاب با تصرف در آن و زیاد کردن کلماتی اندک بیاورم. بدین علت که با خاتمه‌ی کتاب مناسبت دارد و به امید آن که مورد استفاده قرار گیرد.

فرموده است: در خانه‌ها هزاران هزار از طلاب مدارس هستند که چهار ماه یا پنج ماه تعطیلات تابستانه را می‌گذرانند. آیا پدران از آنان سؤال کرده‌اند که چگونه باید این مدت طولانی را بگذرانند که نفع آن عاید جسم، عقل، اخلاق و وطنشان گردد؟ و در خانه‌ها به قدر همین یا بیشتر از آن زنان هستند، آن‌ها چگونه اوقات فراغتشان را می‌گذرانند؟

اگر زمان، ماده‌ی خام به دست آوردن مال و تحصیل علم و یافتن تندرستی است، پس چه بسیار از همه‌ی این‌ها که از دست دادیم، و چه بسیار عمرهای گران‌بها که به عبث و بازی از دست می‌رود و نه در کار دنیاست و نه در عمل آخرت. از نتایج ضایع شدن زمان، ضایع شدن منابع ثروت است که ممکن بود از آن‌ها بهره گرفت، اگر بی‌اعتنایی به زمان و نادانی به استعمال آن نبود، چقدر زمین‌های بایر است که ممکن بود اصلاح شود. و چقدر شرکت‌ها بود که ممکن بود تأسیس شود. و چه تأسیسات و بُنگاه‌های گوناگون که ممکن بود سازمان‌دهی شود و با استفاده قسمتی از آن وقت‌هایی که بیهوده گذشت اداره شود.

و از نتایج ضایع کردن وقت در دنیای ما، کسادی و بازار نداشتن کتاب و نخواندن آن‌ها و راضی بودن به جهل و نادانی است، کم هستند افرادی که از نادانی رنج ببرند و به فکر دانایی باشند. و لیکن بسیاری کسانی که به سوی راحتی و تن آسایی و تن پروری روی آورده‌اند. اضافه بر این‌ها عقب‌افتادگی فکری اجازه می‌دهد تا راه برای بیگانگی فعال باز شود، آن که می‌داند چگونه از وقتش فایده ببرد، و قصد از حفظ وقت این نیست که زمان همه‌اش در کار بگذرد. و زندگی همه‌اش جدیت در کار باشد و استراحت و آرامشی در آن نباشد. و قصد این نیست که همه ترشویی باشد، نه خنده‌ای باشد و نه اظهار شادمانی، بلکه قصد من این است که اوقات فراغت بر اوقات کار چیره نگردد. و این که تصور نشود که اصل زندگانی در بیکاری و فراغت است و وقت کار در حاشیه‌ی وقت فراغت است؛ فراغت اصل باشد و کار فرع آن، بلکه کار اصل باشد و فراغت برای تقویت خود برای ادامه‌ی کار.

علاوه بر این قصد این است که ما کار می‌کنیم و در کارمان هدف و مقصودی داریم،

را در آن توسعه دهد و اطلاع عمیقی را در آن به دست آورد. خواه این فراگیری در باره‌ی ادبیات، حیوانات، گیاهان و گل‌ها، میکانیک، تاریخ یکی از عصرهای گذشته و یا در باره‌ی هر نوعی از معارف انسانی باشد، آنگاه رغبت و شوق خود را در آن تقویت بخشد، پس از آن بخشی از روز و شب خود را برای خواندن و اهمیت دادن به آن قرار دهد.

با این روش می‌بینید که او دگرگون شده و بعد از بی‌دانشی اکنون در علمی تخصص یافته و می‌تواند به امت خود، به میهن خود و به جامعه‌ی خود نفعی برساند.

و بدین شکل امت به فرزندان خود از دیگران بی‌نیاز می‌شود و در انواع علوم و معارف افرادی آگاه و مطلع خواهد داشت و بر هر کدام در همان رشته‌ای که در آن تخصیص دارد اعتماد می‌نماید.

و بدین ترتیب صحبت مردم در مجالسشان عوض می‌شود؛ فکرشان ترقی می‌یابد؛ زندگی‌شان تازه می‌شود و از یکدیگر علم، ادب، اخلاق، رفتار و کردار نیک می‌آموزند و وقت خود را پاس می‌دارند. و چیزی نگذرد که می‌بینیم دانش بالا رفته و عقل‌ها وسعت یافته و زندگی روشن گردیده و قوت و نیرو افزایش یافته و راه‌های معیشت آسان و بهتر گردیده است. در این موقع است که مردم احساس می‌کنند که بر آنان واجب است که عقل و فهم خود را تغذیه کنند، همان‌گونه که جسم خود را تغذیه می‌کنند. و بدانند که زندگی بدون غذا ممکن نیست و غذا هم میسر نمی‌شود، مگر بر نگهداری وقت و به دست آوردن وقت و بهترین استفاده از آن نمودن.

آن وقت است که جامعه ترقی می‌کند و در پی آن مردم جامعه نیز در فکر و صنعت و نفع رسانی و تولید آنچه به آن نیاز دارند و داد و ستد سالم و پیشرفته و خودکفایی و بی‌نیازی از دیگران ترقی می‌کنند. آن وقت است که می‌توانی از خود بررسی و بگویی: من در وقتی که دارم چه کاری انجام می‌دهم؟ تندرستی به دست می‌آورم، صحتم را نگه می‌دارم، بر علم خود می‌افزایم، فایده می‌برم، خیری به خود و یا به دیگری می‌رسانم؟

و بنگر آیا وقت فراغتت تابع حکم عقلت شده است که هدف پسندیده‌ای داشته باشی و وقت خود را در راه آن صرف‌نمایی. اگر پاسخ مثبت بود، کامیاب شده‌ای. و اگر پاسخ مثبت نبود، بکوش تا پاسخ مثبت شود و کامیاب گردی.

قلم به دست گرفتن و خوب و بد زندگی را نوشتن و نفع و ضرر خود را سنجیدن و در صد بهتر کردن وضع خود برآمدن از موفقیت در زندگی است. و صبر و شکیبایی با سعی و کوشش، لازمه‌ی هر موفقیتی است.

پس باید در فراغت هم هدف و مقصودی داشته باشیم. بنابراین، اوقات فراغت یا باید مفید برای صحت و تندرستی باشد، مثل راه رفتن و ورزش کردن و امثال این‌ها از هر چیزی که برای تندرستی مفید باشد و یا این که وقت فراغت برای لذت معنوی باشد، مثل مطالعه‌ی کتب علمی و سودمند. و یا این که اوقات فراغت برای غذای روحی باشد، مثل تلاوت قرآن، خواندن حدیث، صله‌ی ارحام، رسیدن به مستمندان، نوازش و مدد به یتیمان، مساعدت بیماران یا امثال این‌ها از طاعات و عبادات مستحب.

اما این که هدف صرف وقت بدون نتیجه باشد، این هدفی نیست که شرع آن را پسندد و یا عقل آن را بپذیرد. بنابراین، مردمی که وقتشان صرف لهو و لعب غیر مشروع می‌شود، یا مشغول چشم‌چرانی و وقت‌گذرانی در قهوه‌خانه یا در کوچه و امثال این‌ها می‌گردد، این نوع وقت‌گذرانی مشروع نیست، نه شرع آن را می‌پسندد و نه عقل آن را می‌پذیرد. و باید دانست که وقت نه دشمن است که قصد از بین بردنش بکنی، بلکه وقت حیات و عمر آدمی است و علاج مشکل اتلاف وقت بدون هدف صحیح این است که انسان معتقد شود که می‌تواند حب و بغض خود را تعدیل کند و آنچه زیانمند است به آنچه سودمند است تبدیل نماید.

بیشتر مردم وقتی که اراده کنند می‌توانند وقت فراغت خود را تقسیم نمایند به آنچه برای تندرستی، عقل و دین‌شان مفید است. چقدر اشتباه می‌کنند کسانی که شب را در خارج از خانه با این و آن می‌گذرانند و اهل خانه از زن و بچه تنها هستند. می‌توانند به جای آن فرزندان را تربیت و نوازش کنند، برایشان حکایت‌های سودمند بگویند، با اهل خانه صحبت کنند، ببینند چه کمبودی دارند تا رفع کنند. گوش به درس خواندن بچه‌ها بکنند، و از خانواده در برابر زحماتشان تشکر کنند، وقتی که به خانه می‌آیند، هر وقتی که مناسب می‌دانند هدیه‌ای برای بچه‌ها، دسته‌گلی برای مادر بچه‌ها بیاورند.

متأسفانه عوام الناس عقیده دارند که خواندن قصه‌های سبک و مطالعه‌ی مجلات نامطلوب برای غذای روحی‌شان کافی است، در حالی که اینگونه حکایات و مجلات روح را معذب می‌سازد، و حکم مخدرات عقل و محرک غرایز جنسی دارد که ضررش خیلی بیش از نفعش می‌باشد، و با اندکی صبر و اراده می‌توان نوآموز را برای جدیت در درس و مطالعه‌ی سودمند آماده و تربیت نمود.

هر باسوادی می‌تواند در فراگیری انواع علوم و معارف همت خود را به حرکت درآورد، به طوری که آن‌ها را بررسی نماید و بخواند و اطلاع خود

خون بینی و یا Epistaxis

داکتر عمر خالد (راجسترو و متخصص امراض گوش، گلو و بینی، موظف در شفاخانه ویسی کراس- لندن)

سیرت اخلاقی رسول گرامی ﷺ

بخش سوم

خلاصه‌ای از زندگی پیامبر گرامی ﷺ قبل از بعثت

پیامبر گرامی ﷺ شخصیتی بود که از دوران کودکی در ایشان نشانه‌هایی دیده می‌شد که آن جناب ﷺ را از سایر مردم مشخص و متمایز می‌ساخت. او دارای فکری وسیع، بینشی باز و نظراتی واضح و روشن بود. وی از زیرکی و فراست، بهره کامل و وافر برد و اندیشه‌هایی داشت که هم راهنما و هم هدفدار بود؛ ایشان با سکوت و تفکر دائمی‌اش حق را جستجو می‌نمود. با عقل سلیم و فطرت پاکش، برگ‌های زندگی اجتماعی و اوضاع و احوال مردم را مطالعه می‌کرد و از خرافات دوری می‌جست و با مردم به بهترین شیوه‌ای رفتار می‌نمود که از درک خودش و عملکرد مردم دریافته بود؛ با مردم در همه کارهای نیک همراه و همگام می‌شد؛ در غیر این صورت به گوشه‌گیری و عزلتی که با آن خو گرفته بود، باز می‌گشت.

ایشان هرگز شراب ننوشید و از آنچه به نیت بتان ذبح می‌شد، نمی‌خورد؛ هیچگاه در جشن بزرگداشت بتان شرکت نمی‌کرد؛ بلکه از دوران کودکی از معبودان باطل نفرت داشت و هیچ چیز، در نظرش زشت‌تر از بتان نبود و توان شنیدن سوگند خوردن به لات و عزی را نداشت.

بدون شک تقدیرات الهی، ایشان را حفظ می‌کرد؛ چنانچه هرگاه هواهای نفسانی، ایشان را تشویق می‌نمود که به متاع و خوبی‌های ظاهری دنیا روی بیاورد و یا هرگاه به بعضی از کارهای ناپسند دنیا احساس رضایت می‌کرد، عنایت و رحمت الهی، دخالت می‌کرد و مانع می‌شد.

پیامبر گرامی ﷺ در میان قومش از لحاظ رفتار پسندیده، اخلاق نیکو، صفات کریمه و از نظر برازندگی، ممتاز بود. ایشان خوش اخلاق‌ترین فرد قومش بود؛ با همسایه‌ها و هم‌پیمانانش از همه بهتر رفتار می‌کرد؛ از همه بردبارتر، راستگوتر، نرمخوتر، پاک‌دامنتر، نیکوکارتر، وفادارتر و امانت‌داری بود؛ چنانکه قومش، ایشان را امین نامیدند. همه خوبی‌ها و صفات پسندیده در ایشان جمع شده بود.

بناء به گفته ام المؤمنین خدیجه ل، آن جناب ﷺ به مستمندان کمک می‌کرد؛ مهمان نواز بود و در راه حق، مشکلات را تحمل می‌نمود. [صحیح بخاری]

خون بینی چیست؟

قسمی که از نامش پیداست جاری شدن خون از بینی را گویند و به اصطلاح طبی به نام Epistaxis یاد می‌گردد.

خون بینی خود مرض نبوده بلکه از سبب امراض دیگر و دلایل مختلف رخ می‌دهد.

کدام اشخاص معمولاً از خون بینی شکایت میکنند؟

خون بینی نزد هر سن و سال و هر دو جنس (مرد و زن) دیده می‌شود ولی نزد اطفال و کلان سالان بیشتر معمول است.

اسباب خون بینی کدام‌ها اند؟

از نظر اسباب خون بینی به ۳ گروه تقسیم گردیده است:

- خون بینی که دلایل آن معلوم نیست. اسباب موضعی خون بینی:

تخریش نمودن داخل بینی بوسیله ناخن انگشت (کاویدن بینی) معمولاً توسط اطفال. اجسام اجنبی در بینی.

تخلیه نمودن به شدت افرازات بینی (فیش کردن بینی).

مواجه شدن طولانی به هوای خشک. جروحات وجهی و بینی.

عفونت‌های داخل بینی و سیناس‌ها. انحرافات پرده بینی.

عملیتهای بینی، به دلیل زیبای و یا اصلاح بندش بینی.

بعضی از امراض التهابی و حالات خبیثه (سرطانهای بینی و سیناس‌ها)

اسباب عمومی خون بینی:

فشار بلند خون. امراض خون که باعث اختلال در علقه شدن خون می‌گردد.

ادویه جات که باعث رقیق شدن خون می‌گردد (Aspirin and Warfarin).

امراض جگر و استفاده زیاد مشروبات الکلی. امراض ارثی.

خون بینی معمولاً از کجا منشأ می‌گیرد؟

از نظر موقعیت و یا ساحه خون دهنده، خون بینی به دو گروه تقسیم گردیده است:

خون بینی که از قسمت پیش روی بینی رخ میدهد، معمولاً 90% واقعات خون بینی را تشکیل می‌دهد و بیشتر اوقات نزد اطفال دیده میشود.

خون بینی که از قسمت عقب بینی منشأ می‌گیرد. در حدود 10% واقعات خون بینی را تشکیل می‌دهد و به صورت عموم نزد کلان سالان دیده میشود. مشخص نمودن ساحه خون دهنده و کنترل و تدای این نوع خونریزی مشکل‌تر بوده و باعث تهدیدهای همچون بندش طرق تنفسی و یا بلع نمودن خون و بعداً سبب دل‌بدی و استفراغات می‌گردد.

در صورت خون بینی چی باید کرد؟

کنترل و تدای خون بینی شامل مراحل مختلف می‌گردد.

قدمه اول به منظور توقف خون بینی، فشردن قسمت پیش روی بینی با دو انگشت برای مدت ۱۰ الی ۱۵ دقیقه در حالت نشسته و گرفتن سر اندکی به طرف پایین می‌باشد.

چوشیدن یک پارچه یخ و تطبیقات سرد در قسمت عقب گردن همچنان مفید ثابت گردیده.

با وجود اهمات فوق، اگر خون بینی ادامه پیدا کرد، شخص مصاب به خون بینی باید به نزدیک‌ترین مرکز صحتی و یا شفاخانه مراجعه نماید. بعد از معاینه دقیق داخل بینی، ساحه خون دهنده به وسیله ماده

کیمیای silver nitrate مسدود می‌گردد. در صورتیکه ساحه خون دهنده مشخص نگردد، اسفنج و یا مواد مشابه آن بمنظور ایجاد فشار بالای نقطه خون دهنده داخل بینی می‌گردد و شخص مصاب حد اقل برای مدت ۲۴ ساعت تحت مراقبت در شفاخانه نگه داشته میشود.

در واقعات شدید که خون بینی با اقدامات فوق‌الذکر کنترل نگردد، شخص مصاب غرض توقف خونریزی تحت بیهوشی عمومی عملیات می‌گردد.

عملیات می‌گردد.

شویه‌های جلوگیری و کنترل خون بینی چیست؟

برای جلوگیری و کنترل خون بینی نقاط ذیل باید مد نظر گرفته شود:

جلوگیری از تخریش داخل بینی توسط ناخن. جلوگیری از تخلیه نمودن شدید افرازات بینی.

رفع عطسه با دهان باز.

جلوگیری از نوشیدن و خوردن نوشابه‌ها و غذاهای داغ.

جلوگیری از شاور گرفتن با آب داغ به خصوص در روی و سر.

کنترل فشار خون و مشوره با داکتر فامیلی در صورت استفاده از ادویه جات رقیق‌کننده خون.

جلوگیری از تمرینات ثقیل و برداشتن، حمل و نقل اشیای سنگین.

جلوگیری از قبضیت و زور زدن در زمان رفع حاجت.

جلوگیری از خشک شدن داخل بینی به وسیله کریم‌های مرطوب‌کننده و یا واسلین.

خلاصه:

بصورت خلاصه خون بینی هر سن و سال و هر دو جنس را مصاب کرده میتواند.

در بعضی موارد دلایل خون بینی دانسته نمیشود. اکثریت واقعات خون بینی جدی نبوده و با اقدامات ابتدایی و یا توصیه داکتر فامیلی کنترل و تدای می‌گردد.

واقعات شدید خون بینی در شفاخانه تحت نظر داکتر گوش و گلو و بینی تدای می‌گردد.

د کامیابی کورنۍ مهمې ځانگړتیاوې

لیکنه: فیصل الصادي

ژباړه: محمد خالد (ملکزی)

مقدمه برابروي؛ نو باید د خپلې غونډې په پیلیزه (ابتدائي او مقدماتي) وینا کې د کورنۍ د هر فرد لپاره د مینې، مننې او قدرداني کلمات وکاروي؛ دوی نور هم باید تشویق او د دوی د ښو صفتونو ستاینه باید وکړي؛ او په خورا ښو او تشجیع کوونکو کلماتو باندې باید د دوی یادونه وکړي.

۴- : دا چې هره کورنۍ یو مشر لري؛ نو د دې مشر مهم مسؤلیت دا دی چې: د هرې غونډې د پیل وخت او نېټه؛ او هغه بنود (مهم نقاط) چې په دې غونډه کې به پرې بحث کېږي، ټولو ته باید اعلان کړي. همداراز دا چې په دې غونډه کې به څوک وینا ترسره کوي؛ د هغوی نومونه، ترتیب او د وخت د تنظیم دنده به همدا مشر تر سره کوي. همداراز په دې غونډه کې به د کورنۍ مشر یو تن ته دا دنده ورسپاري تر څو په دې غونډه کې ټول هغه موضوعات، پېشنهادات او مهمې پرېکړې له ځان سره په منظم شکل وليکي، کوم چې وروسته به یې عملي کوي.

۵- : د یوې کورنۍ د مشر بل ښه صفت دادی: مخکې له دې چې په یوه پرېکړه باندې عمل ترسره کړي؛ نو لومړی به له ټولو سره مشوره کوي، په ځانگړې توگه کله چې دا مشکل د کورنیو د ټولو غړو پورې اړه ولري، نو بیا په دې صورت کې ښه داده چې: ددې مشکل د حل لپاره له ټولو سره سلا مشوره او د هغوی نظر پوښتنه وشي، انتخابات تر سره شي؛ او کله چې د یوې مسئلې په اړه د ټولو نظر سره یو شي؛ نو بیا دې عمل پرې ترسره کړي.

۶- : که چېرې په یوه کورنۍ کې مشکل یوازې او یوازې په یو فرد پورې اړه ولري؛ نو بیا په دې صورت کې غوره داده چې: د کورنۍ مشر ددې مشکل د حل لپاره د هماغه شخص سره خبرې اترې ترسره کړي او بیا د پوره غور او فکر څخه وروسته، د هغه د مشکل لپاره مناسب حلول ورسره شریک کړي.

۷- : د کورنۍ مشر باید خورا زیات صابر انسان وي؛ د نورو گډونوالو خبرې تر څو چې ختمې شوي نه وي؛ په نیم کې باید قطع او پرې نه کړي، بلکې په ډېره مینه او توجه غور ورته باید ونیسي.

۸- : د غونډې په پای کې غوره به دا وي چې: ستاسې غونډه په پای کې یو له بل څخه د شکرگذاري او مننې په درنو کلماتو سره پای ته ورسېږي.

۶- : د همدې غونډو له کبله د کورنۍ غړي کولی شي چې خپلو کشرانو ته د خبرو کولو مهم فنون او مهارتونه او د غونډو آداب ورزده کړي او له زیانمنو خبرو څخه یې وژغوري.

۷- : په دې غونډو کې معلومه خبره ده چې کله کله د کورنۍ د مشرانو له لوري ځینې تصمیمونه نېول کېږي، یو بل ته مسؤلیتونه ورسپارل کېږي؛ نو ستره گټه یې دا شوله چې: په دې غونډو کې یو انسان د مسؤلیت انگېرنه (احساس) زده کوي؛ او همداراز دا زده کوي چې څه ډول یو انسان په خپل ژوند کې ترسره شوې پرېکړې او فیصلې عملي کړي.

۸- : د دې کورنیو غونډو تر ټولو بله مهمه فایده داده چې: د دې غونډو په مرسته د کورنیو د غړو تر منځ خپلمنځي مینه او محبت پیاوړې کېږي، او په دې توگه سره دوی کولی شي چې په خورا آسانۍ سره یو د بل د حال او احوال څخه خبر شي.

۹- : اوس به راشو دې خبرې ته چې: که چېرې د یوې کورنۍ لپاره دا اوونیزې غونډې په رښتیا هم دومره گټورې وي؛ نو بیا د دې غونډو د کامیابولو او اغېزمن گرځولو لپاره کوم ډول مهم اصول، آداب او شرطونه باید په پام کې ونیسو؟

د پورتنۍ پوښتنې په ځواب کې غواړو یوازې دا ووايو چې: که چېرې مونږ وغواړو زموږ کورنۍ غونډې کامیابې او اغېزمنې شي؛ نو د دې کار لپاره ښايې چې دا لاندې مهم شرطونه له پامه و نه غورځوي:

۱- : زموږ هره غونډه باید یو منظم موعده (ټاکلی وخت) ولري؛ او ښه به دا وي چې زموږ دا کورنۍ غونډې په اونۍ کې یوازې یو ځل ترسره شي او ددې لپاره چې هرڅوک پکې وکولی شي گډون وکړي؛ نو د کورنۍ د هر فرد په مشوره یو مناسب وخت پکې باید په پام کې ونیول شي.

۲- : د غونډې اجندا باید ټولو ته معلومه وي؛ او څوک باید ترې نه ناخبره ونه اوسي. ددې کار لپاره غوره داده چې: د کور په دیوالي لوحه کې باید یو لست راځوړند شي او په دې لست کې د اطلاعات په شکل ټول هغه مهم قضایا او اړین مسائل چې تاسې غواړي بحث پرې وکړئ، باید ټولو ته اعلان شي.

۳- : د کامیابو غونډو لپاره بل مهم شرط دادی چې: د دې غونډو افتتاح او پایله باید جالبه او زړه راښکونکي وي؛ نو له همدې کبله هر هغه څوک چې د یوې غونډې

تېر کال په عربي نړۍ کې د مجد نړیوالې تلویزوني شبکې گڼ شمېر کامیابې کورنۍ ستوديو ته رابللي وې؛ او د دې کار څخه یې بنسټیز هدف دا ؤ؛ تر څو د کامیابو کورنیو ځانگړتیاوې، مشترک صفتونه او په ټولنیز او یا هم په علمي سکتور کې د دوی د کامیابۍ مهم رازونه له خپلو لیدونکو سره شریک کړي. دا تلویزوني خپرونه د ډېرو لیدونکو لپاره خورا جالبه وه. هغه څه چې په دې کورنیو کې تر ټولو جالب ؤ، دا ؤ چې: دې ډول کامیابو کورنیو به په هرې اونۍ کې خپلمنځي غونډې درلودلې؛ او دا هم ددې لپاره تر څو هغه ستونزې او مهمې قضایاوې چې دې کورنیو ته ارزښت لري، یو له بل سره په دې غونډو کې بحث او مناقشه کړي.

په اصل کې یوه کورنۍ د اولاد د تربیت ټاټوبي دی، نو له همدې کبله زما په نظر (د لیکوال له نظره): د یوې کورنۍ په تربیوي نظام کې د دا ډول ستراتیژۍ (پلان) شتون، بیا هغه څه دي چې د یوې کورنۍ په کامیابولو کې خورا مهم نڅخ لري؛ ځکه چې کورنۍ جلسې او غونډې ښکاره خبره ده چې خورا زیاتې گټې لري، چې دلته به په دې مقاله کې په مناسب لنډیز سره د یو څو هراړخیزه گڼو یادونه وکړو:

۱- : په هره اونۍ کې لږ تر لږه یو ځل غونډه کولای شي چې د کورنیو د غړو تر منځ زیاتې ستونزې هوارې کړي، په ځانگړې توگه هغه ستونزې چې همدا کورنۍ ورسره په دې ورځو کې مخامخ ده. ۲- : د همدې ناستو (جلسو) له کبله د کورنۍ غړي کولای شي چې د نورو گټورې خبرې اترې، غوره نظریات او پاموړ وړاندیزونه یو له بل سره شریک او تبادلې کړي؛ او همداراز یو له بل سره ښې اړیکې ولري.

۳- : ستاسې ډایلوگ او تفاهم کولی شي چې د کورنیو د غړو تر منځ د مرستو په ترسره کولو کې خورا اغېزمن نڅخ ولوبوي.

۴- : د متقابل احترام په زده کولو کې یو له بل سره مرسته کوي.

۵- : د دې غونډو په دائرولو سره د کورنیو د غړو فکرونه وده مومي؛ او د یوې کورنۍ غړي کولی شي چې د ستونزو لپاره مناسب د حل لارې پکې ولټوي.

BRANCHES OF IMAN

ESTABLISHING ZAKAT

(NAJM UK
weekly
reminders)

- The word Zakat زَكَاةٌ linguistically means purification and growth. This is because the giving of wealth for the sake of Allah purifies the **heart** (from selfishness, materialism and a lack of concern for fellow human beings) and purified **wealth/property** (by making it legitimate and more blessed).

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى

"Indeed whosoever purifies himself (physically, from sins/habits, paying Zakat) shall achieve success (Surah Al-A'laa, 14)."

Zakat has a very lofty and high rank in Islam, **close to that of prayer**. In fact, establishing of the prayer and giving of Zakat are mentioned together in the Qur'an on more than 80 occasions. ﴿

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

And establish the Prayer, and give Zakat and obey the Messenger that you may receive mercy (from Allah) - (Surah Nur, 56)

- In the legislative sense Zakat refers to a specific **portion** (2.5%-10%) of one's wealth, assets, and agricultural produce that must be given **yearly** to a specified group of recipients. After meeting necessary expenses (*food, clothing, housing, vehicles and craft machines*), Zakat only becomes obligatory when the amount of money owned at the end of each **lunar year** reaches or exceeds a minimum amount called the **نِصَاب** Nisaab. Zakat is not obligatory if the amount owned is less than this Nisaab.

- The Nisab of *gold* and golden currency is 20 **مِثْقَال**, which is approximately **85 grams** of pure **gold** (1 mithqal = 4.25 grams). The **نِصَاب** of *silver* and silver currency is 200 dirhams, which is approximately **595 grams** of pure **silver**. The Nisaab of modern day kinds of money and currency (£ \$ €) should be scaled to that of gold, i.e. – the current price of 85 grams of 999-type (pure) gold, on the day in which Zakat is paid.

- Zakāt is not a favour given to the poor by the rich. Rather, it is their right; a right of the poor on the wealth of the rich. Zakāt is therefore unlike optional charity (Sadaqah) which is to give wealth voluntarily to the needy.*

To withhold Zakāt is to deprive the poor of their rightful share. Thus the person who pays Zakāt actually purifies his wealth by separating from it the portion that is not rightfully his (belongs to the poor).

8 ELIGIBLE RECIPIENTS

- Zakat is due only on Muslim citizens only and can only be distributed to the **eight** eligible **beneficia-**

ries (أصناف) specified in verse 60 of Surah At-Tawbah:

- The Poor **الْفُقَرَاء**: Those without any means of livelihood and material possessions.
- The Needy **الْمَسْكِين**: Those without sufficient means of livelihood to meet their basic necessities.
- Those who administer them **الْعَامِلِينَ**: The Collectors and distributors.
- Those whose hearts need winning **الْمُرَلَّفَةَ قُلُوبُهُمْ**: Those whose hearts are inclined towards or have accepted Islam.
- To free Captives/Slaves **فِي الرِّقَابِ**
- Those who are in debt **الْغَارِمِينَ**: Those who borrowed to pay for basic necessities so that he/she can lead a normal life.
- For the cause of God **فِي سَبِيلِ اللَّهِ**: To finance any form of struggle or work for the love of God e.g. Da'wah; defending Muslims, sponsoring a student's educational expenses.
- Stranded Wayfarer **ابْنُ السَّبِيلِ**: To help a traveler facing difficulties in continuing his journey due to reasons such as loss of money or the breakdown of his vehicles etc.

BENEFITS

FOR GIVER

- It purifies his or her property and increases it in blessings. It also purifies the heart of the giver from selfishness, greed, and lack of concern for fellow human beings. Allah says:

...خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ

(O Prophet)! "Take Zakāt from their wealth and thereby cleanse them and purify them, and pray for them..."

BENEFITS FOR RECIPIENT

The giving of Zakat is an act of love, sharing, and mutual concern we find that it purifies the heart from jealousy or hatred toward those who have more than they do.

BENEFITS FOR SOCIETY

- It purifies society at large by promoting social justice by avoiding economic systems which foster income inequality in which individuals are also penalised for being from a lower socio-economic class.
- Discourages hoarding of wealth and acts as an incentive for investment in profitable and permissible causes. [Refer to Surah At-Tawbah, 34-35]

Finding the Truth

By David Pradarelli

I came to Islam pretty much on my own. I was born and raised Roman Catholic, but I always had a deep fascination with the spiritualities of other cultures. My Journey started when I desired to have a relationship with my creator. I wanted to find my spirituality, and not the one I was born with. I spent some time in the Catholic religious order known as the Franciscans. I had many friends and I enjoyed prayer times, but it just seemed to relaxed in its faith, and there was, in my opinion, too much arrogance and hypocrisy.

When I had returned back from the order into secular living again, I once again was searching for my way to reach God (Allah). One night I was watching the news on television, and of course they were continuing their one-sided half-truth reports on Muslims (always in a negative light instead of balancing it by showing the positive side as well) with images of violence and terrorism. I decided long ago that the news media has no morals whatsoever and will trash anyone for that "juicy story", and I pretty much refused to believe anything they

said. I decided to research Islam for myself and draw my own conclusions.

What I found paled all the negative images that the satanic media spewed forth. I found a religion deep in love and spiritual truth, and constant God-

mindfulness. What may be fanaticism to one person may be devotion to another. I picked up a small paperback Qur'an and began devouring everything I could. It opened my eyes to the wonder

and mercy of ALLAH, and I found the fascination growing every day...it was all I could think about. No other religion including Catholicism impacted me in such a powerful way...I actually found myself in God-awareness 24 hours a day 7 days a week...each time I went to my five daily prayers, I went with anticipation...finally! What I have been searching for all of my life.

I finally got enough courage to go to a mosque and profess the Shahadah before my Muslim brothers and sisters. I now am a practicing Muslim and I thank ALLAH for leading me to this place: Ashhahdu anna la ilaha ilallah wa Muhammadur rasul ALLAH! This means: "I believe in the oneness and totalness of ALLAH and that Muhammad(peace and blessings be upon him)is the chosen prophet of ALLAH." I now

also accept Jesus as no longer equal with ALLAH, but sent as Muhammad was sent ...to bring all of mankind to submission to the will of ALLAH! May all of mankind find the light and truth of ALLAH.

An Effective Father

By Sahar Kassaimah

Effective fathers practice five key principles: love, discipline, nurturing, instruction and training, and protection. When actions are motivated by love, the father will succeed in disciplining his children and teaching them principles and manners. He will also succeed in nurturing them by showing affection, communicating affirmation, and giving attention.

"These three things will likely define the quality of the relationship [fathers] have with [their] children. This is often the fun part of fathering, because one of the best ways to nurture children is to play with them. Other ways include hugging, listening, sharing activities, and just goofing around together." [2]

Our Prophet (peace and blessings be upon him), a mentor and a leader, often played with children, kissing them and laughing with them. He taught us great lessons in being good and effective parents. And today, psychologists have discovered and learned the benefits

of what our Prophet did more than fourteen hundred years ago.

The father, with the guidelines of Islamic knowledge from the Qur'an and Sunnah, should play an important role in instructing and training his children to become stable and inflexible in the face of temptation and trouble. He should instill in them that nothing will help and protect them like Allah.

We have seen how the Prophet (peace and blessings be upon him) taught, cared for, and directed children. Didn't he teach the young boy to say "Bismillah (in the Name of God)" before eating, to eat with his right hand, and to eat from the front of his plate?

Haven't we seen how the Prophet taught the young man who came to ask for permission to commit zina (fornication) that it is haram (forbidden), by asking him if he would have accepted such behavior from his mother, sister, and aunt? When the young man replied "No," the Prophet told him, "And so are the people [like your mother, sister, and

aunt]."

So, by following the steps of the Prophet (peace and blessings be upon him), fathers will have more influence in their children's lives and will be more effective in their parenting. If fathers remember that they represent the example and the model for their children, and that they are the first source from which their children can derive their opinions and principles, they will persevere in their goals of being good examples.

Since children are more influenced by our actions than our words, fathers should also be aware that they are important examples for how to deal with the outside world.

It is important that fathers understand the real meanings of fatherhood and care about being effective figures. Herein, a man will enjoy being a father and his children will enjoy belonging to him. Furthermore, his role will be an effective one, regardless of how much time he is able to spend with them. source:OnIslam.net

UMAR (R.A)

The Second Rightly Guided Caliph Umar Ibn Al-Khattab A man of his word

(Part two)

Conversion to Islam:

Umar became Muslim in 616 AD, one year after the Migration to Abyssinia, when he was 27 years old. He accepted Islam three days after Hamzah (R.A.), the Prophet's uncle. At that time the Muslims numbered just 39. Umar (R.A.) said:

«I remember that when I became Muslim, there were just 39 men with the Messenger of Allah (S.A.W.), and I brought the number to forty.»

Abdullah Ibn Masood (R.A.) said:

«Umar's becoming a Muslim was a victory, his migration was support, and his caliphate was a mercy. We felt a sense of pride when Umar became Muslim, for we

could not pray or perform Tawaaf around the Ka'ba until Umar became Muslim. Thereafter, he fought the unbelievers until they left us alone and let us pray.»

His (Open) Migration to Madinah:

When Umar (R.A.) decided migrate to Madinah, he insisted on doing so openly. Ibn Abbas (R.A.) said:

«Ali bin Abi Talib said to me:

«I do not know of any of the migrants who did not migrate in secret, except Umar ibn Al-Khattab. When he decided to migrate, he put on his sword, put his bow over his shoulder, picked up his arrows and carried his stick. He went out to the Kaaba, where several Quraish were gathered in its courtyard and performed Tawaaf, at a leisurely pace. Then he went to the Maqam [Place or the stone on which Ibrahim (A.S.) stood while he was building the Kaaba] and prayed tranquilly. Then he went to the circles of people, one by one, and said to them, «May your faces become ugly! Allah will only rub these noses in the dust. Whoever wants his mother to be bereft of him and his children to become orphans and his wife to become a widow,

let him meet me behind this valley.' Ali said, «No one followed him except a few of those who were weak and oppressed. He taught them and told them about Islam, then he went on his way.»

His Title "Al-Farooq":

Umar was an expert jurist and is best known for his justice, in the same way for Muslims and non-Muslims. This value earned him the title of 'Al-Farooq' (the one who distinguishes between right and wrong).

His Reign as Caliph:

He was the first Caliph to be nominated as «Leader of the

Believers». His achievements, during his reign as Caliph, are so many and cannot be mentioned in this article. However, following are some highlights of his accomplishments during the tenure of his Khilaafah':

1. He is the one who founded the Lunar Calendar (Hijri Year i-e according to the date of Prophet Mohammad's (S.A.W.) migration to Madinah).
2. In his era Islam gained a great position, as the Islamic Empire expanded at an unprecedented rate ruling the whole Iraq, Egypt, Libya, Tripoli, Persia, Khurassan, Eastern Anatolia, South Armenian and Sajistan. Jerusalem (our first Qiblah) was conquered during his reign along with the whole Sassanid Persian Empire and two thirds of the Eastern Roman Empire.
3. Introduction and implementation of different Political and civil administration jobs such as Chief Secretary (Khatib), Military Secretary (Khatib-ud Diwaan), Revenue Collector (Saahib-ul Kharaj), Police Chief (Saahib-ul Ahdaath), Treasury Officer (Saahib Baitil-Maal) and many other official posts.
4. Umar (R.A.) was the first to establish a special department for the investigation of complaints against the officers of the State.
5. Umar (R.A.) was the first to introduce the public ministry system, where the records of officials & soldiers were kept. He was also the first person ever to appoint police forces to keep civil order. Another important aspect of Umar's (R.A.) rule was that he banned any of his governors/officials from engaging in trade or any sort of business dealings whilst being in a position of power. He, May Allah be pleased with him used to say, "No amount of guilt can change the past and no amount of worrying can change the future." We ask You Oh Allah to re-ignite within our hearts true and unconditional love for our beloved prophet and his beloved companions, and to grant us the ability to follow in their blessed footsteps. Allaahumma aameen.

SHERZI EXCHANGE LTD
THE NAME YOU CAN TRUST

We Transfer Money to:
All Major Cities of Afghanistan & Pakistan

صرافی شیرزی پول شما را به تمام شهرها و ولایات افغانستان، پاکستان و سایر کشورهای جهان در کمتر از 24 ساعت بطور مسون انتقال میدهد.

Sherzi Exchange Ltd ensures safe and secure transfer of your money to all cities and provinces of Afghanistan, Pakistan and other countries of the world in less than 24 hours.

Registered Payment Institution at HMRC and FCA

525 High Road
Wembely HA0 2DX
Tel: 02087954530
Mobile: 07776131300
Email: sherziexchange@googlemail.com
www.sherziexchange.net
https://www.facebook.com/sherzi.exchange.ltd

media@hayatfoundation.org.uk @

www.hayatfoundation.net f

+44 7588 811824 - +44 7508 848893

www.hayatfoundation.org.uk

تماس

با ما

ماهنامه
حیات
Monthly
Hera
میاشتنی
ماه نامه
تربیتی
علمی
و دینی